שצג א מיי׳ פי״ב מהל׳

לאוין סב טוש"ע י"ד סי

קפ סעיף י: שצד ב ג מיי׳ שם טור ש"ע שם סעי׳ ט:

ד ומיי׳ פ״ד מהל׳ תפיליו

הל"א טוש"ע או"ח סי כו

:סעיף טן

שצה ה מיי פ"ג מהלי

הלי ח סמג עשין קפג:

שצו ו מיי שם פ״ט

הלכה מו:

שצו ז מיי׳ פ״ט מהלי

יו. שצח ח מיי׳ פ״ג מהל׳

שצם ט מיי פ״ט

הקרבנות הלכה טו ופ״ח

. מהל' טירות הלכה ד:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה הקבלות

. וד"ה חון הד"ח:

תורה אור השלם

בְּנִים אַתֶּם לַיְיְי אֱלֹהַיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ

ביאת מקדש הלכה

סוטה הלכה טו ט מהלכות מעשה הקרבנות הלכה טז: מהלכות

יהלכות מעשה

אחם היא. משמעות שתיהן בין ביד בין בכלי: מבני אהרן. דכתיב ל) ולמיל כא: נש"כו. ל) [נעיר כנו. וש"קן, 3) מכות כ. ספרי פ' ראה ת"כ פ' אמור פרק א, ג) ומנחות לו:ן, ד) ספרי ם' ראה, ה) ת"כ פ' (אמור) [ויקרא פרשה ב] :עירובין לו .33 ה״כ חגיגה טו: חולין פה.], 1) [בכח"י נוסף: דכחיב], ו) מ"כ פ' נו פרשה יא מנחות סא:, **ח**) [בכת"י נוסף: את ראשו והקטיר המובחה], ט) ובדפו"ר: העינים], י) [ברש"י שבע"י נוסף: לכס], ל) [ע"ז כג ע"ב], ל) [ל"ל להניף], [נדפו"ר: וקרונה], [נ"ל אפאת וכו" דקאי בני אהרן. (רש"ש)], ס) [כריתות כב ע"ב], ע"ן היטיב תוס' מגילה כ ע"ב ד"ה לקמינה, ותוס' מנחות ט ע"א ד"ה מקמילה], כ) [זבחים ד ע"א], ל) [ל"ל והקריבו ק) ומגילה כ ע"ב, ע"שן, ומנחום לג מ״ח. ל) [מתחות לג ע"כן, ש) [עי חגיגה טו ע"ב], ס) [עי תוס' מנחות לג:

גליון הש"ם

ד"ה ידו וכו' הניחו דבר

זה בקושיא], א) [מגילה

כ ע"בן,

תום' ד"ה הקבלות וכו' וא"ת אמאי אצמריך. ע' ברא"ם פ' אמור ד"ה בני אהרן:

מוסף תוספות

א הא אריי נופיה אמר לעיל דמפאת פאת וכו'. למנ"ן. ב. וי"ל דקסבר לא נאמרה גז"ש. תוס' הכח"ש. במ"ע שהזמן גרמא מכל מקום משום הכי לא מקום משום זהכי לא מפסלא עבודה באשה מידי דהוה אמילה דאיכא למ"ד בפ"ב דע"ז (כז.) רכשרה באשה אע״פ שאינה אלא ביום. שס. ד. דהוה מצ"ע שהזמ"ג רשחיטה דהא בעינן תיכף . לסמיכה שחיטה הכה שהיטה. עס. [ד]אינה אלא ביום זיתא בסוף פ״ב כדאיתא דמגילה (כ:). שם.

מוסף רש"י

ת"ל קרחה. דקרא יתירא הוא (מכות כ.). הפסיק העבין. ולא קאי כני אהרן אלא אטומאה לחוד שיש הפסק בנתים כגון לה יטמא ולנויל לה:). מיבעי ליה של זה בוה ושל זה בוה וכיון דאיכא לאוקמי לג"ש להכי לא תדרשה למעוטי בנות **הואיל והפסיק הענין** (לעיל לה:)**. בראשם מה ת"ל.** קא קאמר ליה דהא איצטריך משום דהוה אמינא קרחה כל דהו, אלא מידרש קא דריש ליה בראשם משמע כל הראש שלפי שאמר כו' (שם). לא תתגודדו. נישראל כתינ, לא יקרחו בכהנים (שם) על בין העינים. כרחש סמוך לפדחת (שם). ואין לי. דחייב על כל הראש, כהגים. דההוא

סמוך לפדחת: ומה להלו. בישראל על מת דהתם כתיב למת: א"ר. דלהך מילתא לחודה אתא: נכתוב. בתרוייהו קרח מאי קרחה הוה ליה כג"ש יתירה למידרש נמי הח: מפילין גופייהו מהכח גמירי. כלומר ההיא ג"ש דבין עיניכם מיבעי ליה למגמר מקום תפילין מהכא דלא תימא בין ש עיניכם ממש דהיינו על פדחתו אלא יליף מבין עיניכם דקרחה דבמקום שער דבלחו מקום שער לא משכחת קרחה והיינו למעלה מפדחתו: ובין לאביי ובין לרבת. דנפהם להו פטורם דנשים מקרא אחרינא בנים אתם מאי דרשי ביה: וכ"ת סכלי הוא דמהרו בני. כשאין בהם אלא שטות הוא דמיקרו בנים אבל כשהם רשעים דלית בהו הימנותא לא מקרו בנים: משחיתים. להיינו עבודה זרה כדכתיב ודברים דו פן תשחיתון ועשיתםי פסל וגו׳ם: בני מעליה לה מקרו. עוד לעולם: ת"ש. דהדרי מקרו בני אל חי ע"י תשובה: בותבר' הסמיכום כו'. אינה סומכת ואינה מניפה ואינה מגשת מנחה ואפילו היא כהנת אין העבודה כשרה בה להגיש מנחה בקרן מערבית דרומית כמשפטה דתנינן לה בפ"ב דסוטה (דף יד:) ואינה קומלת ומקטרת ואינה מולקת עוף ואינה מקבלת דם ואינה מזה דם חטאת העוף חוץ מסוטה ונזירה שהם מניפות מנחתן בעלמן בין כהנות בין ישראליות שמנחתו טעונה תנופה בבעלים ובגמ׳

(ויקרא כא) לא יקרחו קרחה בראשם גבי אמור אל הכהנים: דכי

כסיב קרא. בני אהרן: נשחוק קרא. מהך ג"ש גבי ישראל: בראשם.

האמור אצל כהנים מה ת"ל דלפי שנאמר בישראל בין עיניכם משמע

יליף לה: גבו׳ אל בני ישראל. דויקרא וכתיב בההוא עניינא וסמך ידו: דבר אל בני ישראל והניף. בצו את אהרן המקריב את זבח שלמיו וכתיב בהחוא עניינא יוהניף: הקרב אותה. מהאי קרא נפקא לן הגשה בפ"ב דסוטה (שם:): איתקש מליקה להקטרה. והא מעיטנא נשים מוהקטירו אותו בני אהרן: מ"נ

אר לאו ג"ש ה"א הפסיק הענין. וא״ת היכי מיסק אדעתין למימר הכי הא מפקינן לעיל (דף לה:) מפאת א שאינה בבל תשחית ולא אמר דקרחה שכתוב בפרשה ראשונה קודם בל תשחית הפסיק הענין לפאת זקן וכ"ם דקאי אקרחה שהיא ראשונה בפרשה יו קרובה יותר

לבני אחרן דכתיב בפרשה ועוד קשה דת"ק דמתניתין היכי פליג אקרחה דקאמר במתני' חוץ מבל תקיף ובל תשחית ולא קאמר ובל יקרחו והא אפילו 0 מפאת אמר לעיל דקאי אבני אהרן כ"ש דקאי אקרחה דקרובה לבני אהרן וי"ל דסד"א דגבי קרחה דאע"ג שהיא קרובה לבני אהרן הפסיק הענין משום דכתיב (דברים יד) כי עם קדום אתה דמרבה נשים ואפילו בישראל ומפרש בגמרא דלא הפסיק הענין: אם כן ליכתוב קרא קרח. פי׳ וליתן את האמור של זה בזה הוה מפקי במה מלינו ואי משום דריבה בהו מצות יתירות אין לנו לחלק מצוה אחת שאנו מולאין בכהנים ובישראל בהדיא דודאי גוף המצוה לא היינו לומדים אבל פירוש המלוה גמרי שפיר מסדדי: תפילין גופייהו מהכא גמרינן להו. וח"ת ומה בכך מ"מ נילף קרחה מתפילין דחין ג"ש למחלהם) ונימא מה תפילין נשים פטורות ה"נ גבי קרחה וי"ל דשמא לא נגמרה ג״שב אלא לאשמועינן מקום הנחת תפילין וקשה להר"ם אמאי אין מניחין תפילין בכל הראש כי היכי דהאמר קרחה בכל הראש ושמא להכי מהני האי בין עיניכם דהוה מלי למכתב בראשיכם ואע"ג דגבי קרחה כתיב בין עיניכם ואפ״ה קרחה בכל הראש

וי"ל דליגמר ג"ש נכתב: הםמיבות והתנופות וההגשות. נכאה דמהנשום

ואילך מיירי ש׳ בכהנים ואתו קראי בגמ׳ למעוטי כהנות אבל סמיכות ותנופות איירי בישראל:

הקבלות והואות.

והולכה ווריקה לא קתני דהולכה בכלל קבלהם שהרי מן והקריבו י הכהן נפקא כמו קבלה וזריקה בכלל הואה °וא"ת אמאי אינטריך קרא בגמרא למעוטי נשים תיפוק ליה דכולהו מ"ע שהומן גרמא הוו שהרי אינן נוהגות אלא ביוסף כדכתיב (ויקרא ז) ביום לותו להקריב קרבניהם וי"ל דמ"מ איצטריך קרא למעוטינהו ולמיפסל קרבן בנשים דחי לחו קרח לא הוה ידעינן שהעבודה פסולה בהן ג להכי אילטריך קרא למעוטי למימר דמחללי עבודה ועבודתן פסולה מיהו מסמיכה קשהד אמאי אינטריך קרא למעטינהו דהא עבודה לא אתחלל בהכי כלומר בלא סמיכה נמי אין הקרבן פסול בכךי ואם נעשה סמיכה בנשים לא מיפסל קרבן ש בכך שוי"ל דמ"מ אילטריך קרא למעוטי דסד"א משום דכתיב וסמך ושחט איתקש סמיכה לשחיטה ש מה שחיטה כשרה בנשים כדתנן בזבחים (דף לה:) ומייתי בשמעתה קמייתה דשחיטת חולין (דף ב:) כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה שהשחיטה

ייני ב ולא תְשִׂימוּ קְרְחָה בֵּין עִינִיכָם לְמֵת: רי אויל עמי אוחי לא .2. יִדְעוּ בָּנִים סְכָלִים הַמָּה

ולא נבונים המה חכמים הַ הַמָּה לְהָרֵע וּלְהֵיטִיב לא .3. וַיֹּאמֵר אַסְתִּירָה פָּנֵי מהם אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הַמָּה בָּנִים לא אַמִן בָּם:

עון זרע מרעים בנים בָּין װֶכ דְּיֵבְיּב דְּיִבּ מַשְׁחִיתִּים עְוְבוּ אֶת יְיְ נָאֲצוּ אֶת קְדוֹשׁ יִשְׂרְאֵל נוֹרוּ אַחוֹר: ישעיהו א ד וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי וֹרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם הושע ב א 6. דבר אל בני ישראל וּאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדֶם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קְרְבָּן לִיְיָ מִן הַבְּקר וּמְן הַבְּּקר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קֶרְבַּנִכֶם: ויקרא א ב ָהְיֶבְיּהְיֵּה על רֹאשׁ 7. וְסָמַף יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעִלָּה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר ויקרא א ד בֶּלְיוֹ. 8. דבר אל בני ישראל וְיַבוֹ אֶל נְבֵּי יְשְׁן אַל לַאמֹר הַמִּקְרִיב אָת זָבַח שְלְמִיו לֹיִי נְבִיא אָת קַרְבְּנוֹ לִיִי נִזָבַח שְׁלְמִיו יְדִיו תְּבִיאִיה אַת אַשִּׁי יִי אַת הַחַלֵב על יביאנו את החוה להניף אֹתוֹ הְנּוּפָה לִפְנֵי יְיָ: ייקרא ז כט-ל ויקרא ז כט-ל

לבנתה והקטיר הכהן אָשָה רֵיחַ נִיחחַ לִּייָ:

אַברן המוְבְּחָה עֶל אַברן המוְבְּחָה עָל הַעָּצִים אֲשָׁר עַל הָאָשׁ אָשָׁה רִיחָ נִיחֹחַ לְייֵי ויִקרא ג ה 11. וְהַקְרִיבוֹ הַבּּהוָ אָל הְמִּוְבַּח וּמְלֹּק אָת הָעלָה אֲשָׁר עַל הָעַצִים אֲשֶׁר עַל הָאָשׁ אָשָׁה רִיחָ נִיחֹחַ לְייִי ויִקרא ג ה ראשו וְהַקְּטִיר הַמַּוְבַּהָה וְנַמְצָה דְמוֹ על קִיר הַמּוְבַה: ויקרא א טו 13. וְשָׁחַט אָת בֶּן הַבְּקֶר לְפָנִי יִי וְהַקְריבוּ בְּנֵי אִהְרֹן הַבֹּהָנִים אָת הַדָּם וְוְרָקוּ אָת הַדָּם על הַמִּוְבַה סְבִיב אָשֵׁר פָּתָח אֹהָל מוֹעַר: ויקרא א ה

שעושים קרחה. שיש כו שער ואם מורטו עושה קרחה (מנחות לז:). בנים לא אימן בם. לשון ויהי אומן [אסתר כ] ד"א אמון לשון אמונה כתרגומו אמרו בסיני נעשה ונשמע ולשעה קלה בטלו הבטחמם ועשו עגל (דברים דב ב). בנים משחיתים. בנים היו להקב״ה נהפכו למשחיתים (ישעיה א ד). דבר אל בני ישראל וסמך. אדם כי יקריב מכם קרכן לה׳, וכתיב בההוא ענינא וסמך (חגיגה שה). ואין בנות ישראל מניפות. הן עלמם אלא כהן (שנחות שה). מניף להו כהן לחודיה (שם).

אחת היא אביי אמר היינו מעמא דאיםי דגמר קרחה קרחה מבני אהרן מה להלן נשים פטורות אף כאן נשים פטורות ואי סבירא לז דכי כתיב קרא בכולי עניינא הוא דכתיב נשתוק קרא מיניה ותיתי בק"ו ואנא אמינא ומה שכהנים שריבה בהם הכתוב מצות יתירות בני אהרן ולא בנות אהרן ישראל לא כ"ש אי לאו ג"ש הוה אמינא הפסיק הענין השתא נמי נימא הפסיק הענין ואי משום ג"ש מיבעי ליה יכרתניא לא יָקרחו יכול אפילו קרח ארבע סלכדתניא לא וחמש קרחות לא יהא חייב אלא אחת ת"ל קרחה "לחייב על כל אחת ואחת בראשם מה ת"ל לפי שנאמר ילא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת יכול לא יהא חייב אלא על בין העינים מנין לרבות כל הראש תלמוד לומר בראשם לחייב על הראש כבין העינים ואין לי אלא כהנים שריבה בהם הכתוב מצות יתירות ישראל מגלן נאמר כאן קרחה ונאמר להלן קרחה מה כאן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים אף להלן חייב על כל קרחה וקרחה יוחייב על הראש כבין העינים ומה להלן על מת יאף כאן על מת א"כ נכתוב קרא קרח מאי קרחה שמעת מינה תרתי רבא אמר היינו מעמא דאיםי דיליף בין עיניכם מתפילין מה להלן נשים פטורות אף כאן נשים פטורות ורבא מאי מעמא לא אמר כאביי קרח קרחה לא משמע ליה ואביי מאי מעמא לא אמר כרבא אמר לך תפילין גופייהו מהכא גמר לה ימה להלן מקום שעושים קרחה בגובהה של ראש אף כאן ימקום הנחה בגובה הראש ובין לאביי ובין לרבא האי בנים אתם מאי דרשי ביה האי מיבעי סלכדתניא בנים אתם לה' אלהיכם בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים אתם קרוים בנים אין אתם נוהגים מנהג בנים אין אתם קרוים בנים דברי ר' יהודה רבי מאיר אומר

בין כך ובין כך אתם קרוים בנים שנאמר בנים מכלים המה ואומר בנים לא אמון בם ואומר זרע מרעים בנים בנים משָחיתים ואומר זוהיה במקום אָשר יאמר להם לא עַמִי אתם יאמר להם בַנִי אל חי מאי ואומר וכי תימא סכלי הוא דמקרי בני כי לית בהו הימנותייהו לא מיקרו בני ת"ש ואומר בנים לא אמון בם וכי תימא כי לית בהו הימנותא הוא דמיקרו בנים כי פלחו לעבודת כוכבים לא מיקרו בנים ת"ש ואומר זרע מרעים בנים משחיתים וכ"ת בנים משחיתים הוא דמיקרו בני מעלייא לא מיקרו ת"ש ואומר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: מתני הסמיכות יוהתנופות וההגשות והקמיצות יוהקטרות והמליקות והקבלות והזאות נוהגים באנשים ולא בנשים חוץ ממנחת יסומה יונזירה שהן מניפות: גמ' סמיכות דכתיב ידבר אל בני ישראל יוסמד יבני ישראל סומכים ואין בנות ישראל סומכות: תנופות: •״דבר אל בני ישראל והניף ״בני ישראל מניפין ואין בנות ישראל מניפות: הגשות: דכתיב יוואת תורת המנחה ההרב אותה בני אהרן בני אהרן ולא בנות אהרן: קמיצות: דכתיב יוהביאה אל בני

אהרן וקמץ בני אהרן ולא בנות אהרן: הקשרות: דכתיב יוהקשירו אותו בני אהָרן בני אהרן ולא בנות אהרן: המליקות: דכתיב יומלקי והקטיר איתקש מליקה להקמרה: הקבלות: רכתיב בו הקריבו בני אהרן ואמר מר והקריבו

כשרה בזרים ובנשים וכו' אף סמיכה כשרה בנשים להכי אילטריך למעוטי ותנופה נמיה אילטריך למעוטי משום דאשכחן תנופה דכשרה בנשים כדמפרש לקמן (א):

לא עַמִּי אַתֶּם יַאָמֵר לְהֶם בני אַל חַי:

9. וואת תורת המנחה 9. יְזְאוֹנְ וּשׁנְיוֹ נִינְּּבְּּנְיוּ הַקְּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי אַהֶּר לִפְנֵי יְיָ אֶל פְּנֵי הַמִּזְבַּחַ:

אַהָרֹן הַבּהֲנִים וְקְמֵץ מִשְׁם מִלֹא כּתִּיי מִשְׁם מִלֹא כּתִיייּ מְּסְלְתָּה וּמִשַּׁמְנָה עַל כָּל את אוכרתה המובחה

והקטירו אתו בני 11.